

thinget, thi han har jo endnu i denne Session forelagt først for Landstthinget Lovforslaget om Geistlighedens Lønning, som netop idag bliver behandlet der; han har altsaa ikke anseet det for nødvendigt først at komme med det til Folkethinget. Mener nu Folkethinget, at det har en Ret til først at behandle et eller andet Lovforslag, saa vil det aldrig savne Midlerne til at gjøre denne sin Ret gjældende. Overtrædelser af det rigtige Princip ere naturligviis altid mulige. Det er ikke meget længe siden, at det Tilfælde er indtruffet, at en Regjering forelagde Folkethinget, jeg troer 26 Love, paa samme Tid som der kun blev forelagt Landstthinget 4, og at der saaledes opstod et meget stort Misforhold i de tvende Afdelingers Arbejde; det modsatte Tilfælde kunde ganske vist ogsaa tænkes at indtræde, men skulde det komme, saa har Folkethinget mere end Midler nok til at værgе om sin Ret i saa Henseende. Dersom det ikke anseer det for tilstrækkeligt at kritisere og dable Ministeriet, hvilket jo kunde gjøres paa en saa bestemt og skarp Maade, at det vilde være saa godt som umuligt for en constitutionel Regjering at unddrage sig denne Kritik, saa har det et overmaade kraftigt Middel ihænde derved, at det kan nægte sit Samthkke til en Lov, ved hvis Forelæggelse der efter dets Mening er begaaet en saa væsentlig Formfeil. — Jeg vender tilbage til Udgangspunktet. Saa vidt jeg kan skjønne, er der Mulighed for at finde en meget let, simpel og praktisk Løsning af det hele Spørgsmaal, som ikke medfører nogen Mislighed, og det er den, at sige, at enhver af Rigsdagen vedtagen og af Hans Majestæt Kongen stadfæstet Lov, medfører tillige en Bemyndigelse til at afholde Udgifterne ved den i det løbende eller kommende Finantsaar, og at § 52 i Grundloven i saa Fald fyldestgjøres ved Rigsdagens Beslutning over Regnskabet, ved Rigsdagens Decharge. Jeg kan ikke engang skjønne, at det er nødvendigt, at saadanne Udgifter skulle opføres paa en Tillægsbevilling. Jeg er nu ogsaa i denne Henseende saa heldig at kunne støtte mig til en Autoritet, som i sig selv er og i denne Sal kan gjøre Regning paa at anerkjendes for en meget stor Autoritet, nem-

lig afdrøbe Professor S. E. Larsen, den eneste af vore Universitetslærere, som hidtil har givet en sammenhængende Bearbejdelse af vor nye Statsret, og som med Hensyn til dette Spørgsmaal har udtalt sig paa en saa klar, tydelig og afgjørende Maade, at jeg ikke tvivler om, at hans Ord ville have særdeles Vægt. Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse de saa Vinier, som beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Jeg skal tilføie, at det Votum, som her er givet af S. E. Larsen, har saa meget desto større Betydning, som det er givet paa en Tid, da alle disse Spørgsmaal forelaae friske, klare og uhilbede af noget af de Partihensyn, som senere maatte have gjort sig gjældende derved, altsaa paa en Tid, da der ikke kunde være Tale om, at Forfatterens egen Partianskuelse skulde faae ham til at tiltræde enten den ene eller den anden Væere. S. E. Larsen siger — det er i den nye Udgave af hans Skrifter første Afdelings 3die Bind Pag. 138 —: „Søvigt kan Finantsloven erhøbe Tillæg ikke blot ved særegne Tillægslove, men ogsaa leilighedsviis ved Bestemmelser i andre Love“ — og han citerer her for Exempel Loven om Krigsflåde af 30te Juni 1850 — „ligesom overhovedet Love, der udkomme i Finantsaaret, og deriblandt endog foreløbige Love, kunne faae Indflydelse paa Indtægter og Udgifter.“ Han gaar altsaa et langt Skridt videre, han siger, at dersom Regjeringen benytter Grundlovens § 30 til at udstede en provisorisk Lov, saa vil denne Lov — naturligviis med de Begrænsninger, som gjælde for Lovens egen Gyldighed — ogsaa faae Indflydelse paa Finantsloven for det løbende Finantsaar. Og hvad angaaer de Love, som vedtages af Rigsdagen, siger han derom bestemt og tydeligt, at de faae Indflydelse paa Finantslovens Indtægter og Udgifter. Dersom Sagen nu forelaa for os ganske frisk og ny, saa troer jeg ikke, at det vilde være umuligt at opnaae Samstemning for den Anskuelse, jeg her har tilladt mig at udvikle, og som forekommer mig at være reen, simpel, klar og correct.